

عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش

ایمان صفائی^۱، مجتبی احمدی^۲، مهدیه فندرسکی^۳، محمد علی نوده‌ی^۴

۱. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرگز، ایران.
۲. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرگز، ایران.
۳. دانشجوی دکتری، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرگز، ایران.
۴. استادیار گروه دروس عمومی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

چکیده

اطلاعات مقاله

هدف از انجام این تحقیق، بررسی عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش می‌باشد. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی است و رویکرد کمی دارد. و نیز از لحاظ ماهیت، توصیفی است و از نوع زمینه‌یابی، پیمایشی می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل اساتید مدیریت ورزشی که دارای مقالات و کتاب در زمینه خصوصی سازی در ورزش هستند که مدرک تحصیلی آنها دکتری است و حداقل ده سال سابقه کار مرتبط دارند و از بین آنها با روش تصادفی ساده ۱۲ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شده‌اند. جهت گردآوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش دلفی، روش آنتروپی و روش Topsis استفاده شده است. نتایج نشان می‌دهد که عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش را می‌توان در چهار گروه: عوامل اقتصادی، عوامل مدیریتی، عوامل حمایتی، تشویقی و عوامل سیاسی، تقسیم نمود که اهمیت هریک از این عوامل متفاوت هستند. طبق نتیجه، عوامل حمایتی و تشویقی در رتبه اول، عوامل مدیریتی در رتبه دوم، عوامل سیاسی در رتبه سوم، عوامل اقتصادی در رتبه چهارم قرار گرفتند. همچنین بین گزینه‌ها مشوق های مالی در رتبه اول قرار گرفت که CL آن ۰.۸۸ می‌باشد افزایش اشتغال در رتبه دوم و مشوق های مالیاتی در رتبه سوم قرار گرفتند. رتبه‌بندی سایر گزینه‌ها براساس فاصله CL آنها نسبت به یک می‌باشد.

دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۹/۲۲

پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۱۲/۰۶

کلیدواژگان:

درآمدزایی،

ایجاد اشتغال در ورزش،

عوامل اقتصادی،

عوامل مدیریتی،

خصوصی سازی.

نویسنده مسئول:

مجتبی احمدی

پست الکترونیکی:

mojtaba.ahmadi@iau.ac.ir

Factors of income generation and construction of buildings by the private sector in sports

Iman Safaei¹, Mojtaba Ahmadi², Mahdieh Fendereski³,
Mohammadali Noudehi⁴

۱. دانشجوی دکتری رشته مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندر گاز، بندر گاز، ایران.

۲. Department of Physical Education and Sport Sciences, BG.C., Islamic Azad University, Bandar Gaz, Iran.

۳. Department of Physical Education and Sport Sciences, BG.C., Islamic Azad University, Bandar Gaz, Iran.

۴. Assistant Professor, Department of General Education Courses, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

Abstract

The purpose of this research is to investigate the factors affecting income generation and employment creation by the private sector in sports. The present research is of an applied type with a quantitative approach in terms of its purpose. Also, considering its nature, it is a descriptive research of the field (survey) type. The statistical population of this study includes sports management professors who have articles and books on privatization in sports, whose academic degree is a PhD and who have at least ten years of relevant work experience, and from among them, 12 people were selected as a statistical sample by simple random method. The Delphi method, the entropy method, and the Topsis method were used to collect and analyze data. The results show that the factors affecting income generation and employment creation by the private sector in sports can be divided into four groups: economic factors, management factors, support factors, encouragement factors, and political factors, and the importance of each of these factors is different. According to the results, support and incentive factors ranked first, management factors ranked second, political factors ranked third, and economic factors ranked fourth. Also, among the options, financial incentives ranked first, with a CL of 0.88, increasing employment ranked second, and tax incentives ranked third. The ranking of other options is based on their CL distance from one.

Keyword: Income generation, employment creation in sports; economic factors; managerial factors; privatization

مقدمه

امروزه ورزش در جهان به عنوان یک صنعت معرفی شده است. صنعت ورزش به مجموعه فعالیتهایی گفته می‌شود که منجر به تولید محصولات ورزشی می‌گردد. محصول ورزشی نیز به هرگونه کالا و خدمات ورزشی یا ترکیبی از این دو گفته می‌شود (پراویرا روهارجا و همکاران^۱، ۲۰۲۱). لذا تولید ناخالص داخلی ورزش به مجموعه تولید کالا و خدمات بخش ورزشی گفته می‌شود که در محدوده جغرافیایی یک کشور طی یک دوره زمانی خاص مثلاً یکسال به دست می‌آید. لذا، گرایش روبه رشد مردم به ورزش و نیاز به مصرف کالا و خدمات ورزشی باعث شده است تا صنعت ورزش روند درآمدزایی بی‌سابقه را تجربه نماید و سهم به سزایی در اقتصاد کشورها داشته باشد. سهم قابل توجه صنعت ورزش در تولید ناخالص داخلی کشورها موجب ارتقاء جایگاه این صنعت در بین صنایع دیگر شده است (کرم‌زاده و نصیری، ۱۴۰۰). همچنین کار و اشتغال، مقوله‌ای است که امروز در معرض توجه جدی دولت و مدیران کشورها در سطوح مختلف قرار گرفته است. از همین‌رو، ایجاد اشتغال پایدار، مهم‌ترین مؤلفه‌ای است که تحول اساسی در شکل ایجاد اشتغال کشور را موجب می‌گردد. زیرا ایجاد شغل دغدغه بسیاری از کشورها از جمله کشور ایران است. دولت‌های مختلف از جمله ایران با خط‌مشی‌گذاری‌های کلان سعی در کاهش این دغدغه دارند (میرزایی و همکاران^۲، ۲۰۲۲). در ایران با اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و ارتقا سیاست‌های خصوصی سازی از جمله اثربخش‌ترین و ضروری‌ترین راهبردهای و بیکاری را در سطح کشور برطرف نماید. خصوصی سازی از جمله اثربخش‌ترین و ضروری‌ترین راهبردهای دستیابی به صنعت و اقتصاد مترقی و پویا می‌باشد (سعیدی کیا، ۱۴۰۲). آنچه از فرآیند خصوصی سازی مورد انتظار است اصلاح، استقلال و انعطاف پذیری لازم در نظام مدیریت و انتقال مالکیت واحدهای دولتی به اشخاص حقیقی و حقوقی است. بنابراین خصوصی سازی هنگامی می‌تواند منجر به افزایش کارایی داخلی بنگاه‌ها و مؤسسات دولتی شود که انتقال مالکیت را در پی داشته باشد. در غیر این‌صورت مهم‌ترین هدف خصوصی سازی یعنی (افزایش کارایی) نادیده گرفته شده است. به هر حال باید به نقش رقابت در فرآیند خصوصی سازی توجه ویژه شود (کشاورزی، ۱۴۰۲).

ورزش در قرن ۲۱ جایگاه مهمی را به خود اختصاص داده است. پول، زمان و انرژی که در رسانه‌ها و زندگی روزمره به ورزش اختصاص یافته باعث شده است تا تالشهای ورزشکاران موضوع موردتوجه و هیجان‌انگیزی میان همه گردد (احمدی و همکاران، ۲۰۲۵). ورزش با توجه به جذابیتی که برای افشار مختلف جامعه دارد، یکی از حوزه‌هایی است که خصوصی سازی در آن بسیار زیاد مورد توجه قرار گرفته است. خصوصی سازی در بخش ورزش نیازمند پیش زمینه‌هایی است که از آن جمله می‌توان تصویب یا اصلاح برخی قوانین و مقررات، اصلاح ساختار، اطلاع‌رسانی دقیق و شفاف به مردم، ارائه تسهیلات و حمایت‌های لازم جلب اعتماد مردم به امر خصوصی سازی و منافع حاصل از آن و ... اشاره کرد (قربانی و همکاران، ۱۴۰۱). برای اجرای موفقیت‌آمیز برنامه‌های خصوصی سازی در ورزش، مطالعه تجربیات موفق کشورها در زمینه خصوصی سازی نیز می‌تواند بسیار سودمند باشد. اما نکته مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد، قابلیت تعمیم نتایج و در نظر

^۱ Prawira Ruharja et al

^۲ Mirzaie et al

گرفتن شرایط و اقتضائات هر کشور می‌باشد. که در نهایت باعث تفاوت در اهداف، روش‌ها، اثرات و نیز میزان موفقیت برنامه‌های خصوصی‌سازی در امر ورزش می‌گردد (کرم‌زاده و نصیری، ۱۴۰۰). از دیگر موضوعاتی که هنگام اجرای برنامه‌های خصوصی‌سازی در بخش ورزش باید به آن پرداخته شود. تحلیل دقیق و گسترده اثرات و پیامدهای خصوصی‌سازی می‌باشد. به گونه‌ای که به‌توان این پیامدها را پیش‌بینی و راهکارهای اجرایی مناسب را در ارتباط با این اثرات و پیامدها ارایه نمود و نهایتاً اثرات و پیامدهای مثبت را تقویت و پیامدهای منفی آن را به حداقل برساند (فراهانی و همکاران، ۱۳۹۸). با توجه به اینکه کشور ایران در حال توسعه و بازسازی است امکان سرمایه‌گذاری دولت به شکلی که بتواند نیاز موجود را مرتفع سازد، با مشکلاتی همراه است. صنعت ورزش علاوه بر ارزش‌های سلامتی و تندرستی، یک منبع عظیم ایجاد اشتغال و درآمد برای کشورها به شمار می‌آید (پراویرا روهارجا و همکاران^۱، ۲۰۲۱). از اینرو توسعه زیرساخت‌های ورزشی می‌تواند به عنوان یک سرمایه‌گذاری بلندمدت تاثیر شگرفی در اشتغال‌زایی و توسعه اقتصادی کشورها داشته باشد. از ساخت و تعمیر ورزشگاه‌ها، باشگاه‌ها، ورزشی و تجهیزات ورزشی، علاوه بر ارائه فضاهای مناسب برای تمرین و مسابقات ورزشی، باعث ایجاد اشتغال در صنعت ساخت و ساز و تولید تجهیزات ورزشی می‌شود (کرم‌زاده و نصیری، ۱۴۰۰). در این راستا، ورزش به‌عنوان یکی از حیطه‌های پر رونق اشتغال‌زایی است که با گسترش روزافزون خود در تمام ابعاد زندگی فردی و اجتماعی در ساختارهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی نفوذ کرده است (میرزایی و همکاران^۲، ۲۰۲۲). بررسی مطالعات انجام شده خصوصی‌سازی در امر ورزش نشان می‌دهد که تقریباً تمامی کشورهای دنیا به ضرورت نقش و جایگاه خصوصی‌سازی در بخش ورزش، پی برده‌اند و برای آن اهمیت ویژه‌ای قائل هستند. لذا، دولت‌ها اقداماتی را نیز در این راستا انجام داده‌اند که نتایج آن نیز در اکثر مواقع مثبت گزارش شده است (قربانی و همکاران، ۱۴۰۱). درباره شناسایی موانع فراوری فرایند خصوصی‌سازی ورزش مشخص شده است که این عوامل از حیث اهمیت و رتبه به ترتیب عبارت‌اند از: موانع مدیریتی، فرهنگی اجتماعی، سیاسی حقوقی و اقتصادی؛ اما رتبه‌بندی این عوامل از دیدگاه مدیران ورزش و خصوصی‌سازی به ترتیب عبارت‌اند از: موانع مدیریتی، فرهنگی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی حقوقی (سیدعلی و همکاران، ۱۴۰۲).

مبانی نظری

امروزه مسئله اشتغال برای جوانان، خانواده‌ها و در نهایت برای دولت‌ها به یکی از دغدغه‌های اصلی تبدیل شده است که به سادگی نحوه زندگی آن‌ها را تحت تاثیر قرار داده است. تصور حاکم در میان مردم این است که این موضوع از وظایف دولت است، ولی در واقع اینطور به نظر می‌رسد که اگرچه دولت‌ها موظف به توسعه زیرساخت‌ها و بسترسازی مناسب و باثبات در اقتصاد و دنیای کسب و کار هستند، وظیفه اصلی را باید به عهده بخش خصوصی دانست (خالدی فر و همکاران، ۱۴۰۱). یکی از حوزه‌هایی که زمینه حضور درآمدزایی و اشتغال‌زایی در آن شدیداً احساس می‌شود، اشتغال‌زایی در ورزش توسط بخش خصوصی است. در همین راستا پژوهشگران دیگر تحقیقاتی را در این زمینه انجام داده‌اند؛ به عنوان مثال سعیدی‌کیا (۱۴۰۲) در پژوهشی با عنوان "نقش عوامل اقتصادی بر خصوصی‌سازی در ورزش" دریافت: خصوصی‌سازی در ورزش به

^۱ Prawira Ruharja et al

^۲ Mirzaie et al

خودی خود منحصر و سودآور نیست و بدون وجود یک سری شرایط نمی‌توان پیش‌بینی کرد که تنها اجرای فرآیند خصوصی‌سازی در ورزش باعث ایجاد منافع می‌شود. با درک مفهوم خصوصی‌سازی، از طرفی اگر خصوصی‌سازی بر مبنای اصول صحیح صورت پذیرد می‌تواند باعث کاهش قیمت‌ها، افزایش تولید و حتی ایجاد فرصت‌های شغلی جدید گردد. این در حالی است که تحقیقات نشان داد که تاثیر خصوصی‌سازی بر کل اشتغال کشورهای در حال توسعه ناچیز بوده است. قربانی و همکاران (۱۴۰۱) در مقاله "موانع و راهکارهای توسعه اشتغال‌زایی در ورزش استان خراسان جنوبی" دریافتند: سه مقوله اصلی گرایش جامعه به ورزش، خصوصی‌سازی در ورزش و بهبود فضای کسب‌وکار به عنوان عوامل علی؛ چهار مقوله شرایط جغرافیایی، فرهنگی، اقتصادی و توانایی کارآفرینان ورزشی استان خراسان جنوبی به عنوان عوامل زمینه‌ای؛ همچنین هفت مقوله اصلی موانع اقتصادی، اطلاعاتی، مدیریتی، قانونی، ساختاری، فرهنگی و رفتاری به عنوان موانع توسعه اشتغال‌زایی در ورزش استان خراسان جنوبی شناسایی شد. میرزایی و همکاران^۱ (۲۰۲۲) در مقاله "نقش توسعه گردشگری ورزشی در ایجاد شغل" دریافتند: گردشگری ورزشی بر اشتغال‌زایی مستقیم و تمامی ابعاد آن تاثیر مثبت و معناداری دارد. همچنین گردشگری ورزشی بر اشتغال‌زایی غیرمستقیم و تمامی ابعاد آن تاثیر مثبت و معناداری داشت. همچنین توسعه گردشگری ورزشی در ایران زمینه را برای افزایش اشتغال‌زایی مستقیم و غیرمستقیم و اشتغال دائم، فصلی و پاره وقت فراهم می‌کند. پرویرا روهارجا و همکاران^۲ (۲۰۲۱) در مقاله‌ای با عنوان "اماکن ورزشی ایجاد اشتغال می‌کند؟ تاثیر اقتصادی وجود اماکن ورزشی" دریافتند: وجود اماکن ورزشی با ایجاد شغل اعم از دائمی و موقتی تاثیر اقتصادی دارد تا اقتصاد بتواند درآمدها را افزایش داده و بیکاری و فقر را کاهش دهد. هون‌لی^۳ (۲۰۱۵) در نتیجه مقاله خود دریافت: امروزه سازمان‌های ورزشی از روش‌های مختلفی برای درآمدزایی استفاده می‌کنند که از جمله آن می‌توان به درآمدزایی در سطح کلان همچون حق پخش تلویزیونی، حامیان مالی و صحنه‌گذاری، حق عضویت تماشاگران رویداد و حق انتقال بازیکنان و فروش آنها می‌باشد. همچنین وجوه دولتی، حق اسم، حامیان تجاری، برنامه‌های آموزشی و فروش کالاها بیان شده‌اند. در سطح پایین‌تر نیز شهریه عضویت و استفاده از اماکن، فروش غذا و نوشیدنی، فروش تجهیزات و لباس و سرمایه‌گذاری مطرح شده است. باید توجه داشت که خصوصی‌سازی در ورزش به خودی خود مفید و سودآور نمی‌باشد و بدون وجود یک سری شرایط و عوامل موثر نمی‌توان پیش‌بینی نمود که صرفاً اجرای فرآیند خصوصی‌سازی در ورزش باعث ایجاد منافع می‌ماند: ثبات اقتصادی، آزادسازی اقتصادی، وجود شرایط رقابت کامل در اقتصاد، ایجاد چارچوب‌های حقوقی و قانونی مناسب، اصلاح ساختار در برخی سازمان‌ها و وجود بازارهای مالی گسترده و موثر می‌شود و یا همه این مزایا جزء شرایط جدایی‌ناپذیر موفقیت برنامه‌های خصوصی‌سازی در حیطه ورزش قلمداد می‌گردد. به همین منظور در این پژوهش تلاش می‌شود تا به دو سوال ذیل پاسخ داده شود: عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش کدام هستند؟ چگونه می‌توان عوامل موثر را با روش Topsis رتبه بندی نمود؟

^۱ Mirzaie et al

^۲ Prawira Ruharja et al

^۳ Hoon Lee

روش تحقیق

پژوهش حاضر به لحاظ نوع هدف کاربردی با رویکردی کمی است. همچنین با توجه به ماهیت، تحقیق توصیفی از نوع زمینه یابی (پیمایشی) است. برای جمع آوری داده ها در این تحقیق از ابزار دوگانه داده ها: مراجعه به اسناد و مدارک و پرسش نامه استفاده شده است. ساعتی معتقد است تعداد ده نفر از خبرگان برای مطالعات مبتنی بر مقایسه زوجی کافی است. همچنین ریزا و وازیلیس^۱ با اشاره به این نکته که تعداد خبرگان به عنوان مصاحبه شونده نباید زیاد باشد در کل ۵ الی ۱۰ نفر را پیشنهاد می کنند. لذا جامعه آماری این پژوهش شامل اساتید مدیریت ورزشی که دارای مقالات و کتاب در زمینه خصوصی سازی در ورزش هستند که مدرک تحصیلی آنها دکتری است و حداقل ده سال سابقه کار مرتبط دارند و از بین آنها با روش تصادفی ساده ۱۲ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شده اند و سه مرحله پرسشنامه در بین آنها توزیع شد. در این پژوهش، سه دور دلفی انجام شد. در بخش اول پرسشنامه، سوالاتی در زمینه ویژگی های جمعیت شناختی آورده شد و در بخش دوم فهرستی از عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش که از پژوهش های پیشین استخراج شده بودند، برای تعیین میزان اهمیت آنها در اختیار اعضا قرار گرفت با توجه به نتایج به دست آمده از آزمون کندال یک دور پرسشنامه دلفی توزیع و گردآوری شدند. در دور دوم، مجموعه عواملی که در دور اول در پرسشنامه باقی مانده بودن، همراه با میانگین امتیاز کسب شده در دور اول، در اختیار آنان قرار گرفت. سپس بعد از حذف تعدادی از عوامل در دور دوم، نظر اعضا درباره عواملی که در پرسشنامه باقی مانده بودند دریافت شد

از آنجایی که در این پرسشنامه تمامی عوامل در نظر گرفته شده و با یکدیگر مقایسه می گردند، لذا تمام احتمالات مرتبط با در نظر نگرفتن یک متغیر یا یک سؤال از بین خواهد رفت، بنابراین پرسشنامه دارای نوعی روایی منطقی و محتوایی می باشد. اما با این وجود نیز روایی آن با نظرخواهی از اساتید راهنما و سایر متخصصان در موضوع مورد مطالعه مورد تأیید قرار گرفته است. در این پژوهش از آنجایی که همه شاخص ها شناسایی شده پس، نیازی به بررسی پایایی وجود ندارد. در این تحقیق با استفاده از تجزیه و تحلیل توصیفی داده ها به وسیله جداول و نمودارهای به دست آمده توسط نرم افزار SPSS، به بررسی ویژگی جامعه آماری و سپس جهت تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آنتروپی و تاپسیس استفاده شده است.

یافته‌ها

یکی از موضوعات مهم مقالات علمی، پژوهشی نگارش بخش یافته‌های پژوهش تحقیق می باشد. در جدول ۱ ویژگی جمعیتی شناختی نمونه‌های آماری آورده شده است. به دلیل این که مدیران و خبرگان (نمونه آماری) همه آقا هستند و همچنین دارای تحصیلات دکتری برای این دو خصوصیت در جدول زیر موردی درج نشده است. در خصوص وضعیت تاهل اعضاء باید گفت تعداد ۸ عضو یا (۶۶/۶۷) درصد متاهل و ۴ عضو یا (۳۳/۳۳) در صد نیز مجرد می باشند اعضای گروه در دامنه سنی ۲۱ تا بالای ۵۱ سال می باشند که ۲ عضو یا ۱۶/۶۷ درصد در بازه سنی ۳۱-۴۱، ۸ عضو یا ۶۶/۶۶ درصد در بازه سنی ۴۱-۵۰، ۲ عضو یا ۱۶/۶۷ درصد در بازه سنی ۵۱ سال به بالا قرار دارند. در خصوص سابقه کار افراد نیز باید گفت که افراد با سابقه کاری زیر ۱۰ سال وجود ندارد، ۵ عضو یا ۴۱/۶۷ درصد دارای ۱۱-۱۵ سال سابقه کاری و ۷ عضو یا ۵۸/۳۳ درصد دارای بیش از ۱۶ سال سابقه کاری دارند.

جدول ۱. ویژگی جمعیتی شناختی نمونه‌های آماری

سن	۳۰-۲۰	۴۰-۳۱	۵۱-۴۱	۵۱ به بالا	جمع
تعداد	۰	۲	۸	۲	۱۲
درصد	۰	۱۶/۶۷	۶۶/۶۶	۱۶/۶۷	۱۰۰
وضعیت تاهل	متاهل	مجرد	جمع		
تعداد	۸	۴۱	۱۲		
درصد	۶۶/۶۷	۳۳/۳۳	۱۰۰		
سابقه کار	زیر ۱۰ سال	۱۱ تا ۱۵ سال	بیش از ۱۶ سال	جمع	
تعداد	۰	۵	۷	۱۲	
درصد	۰	۴۱/۶۷	۵۸/۳۳	۱۰۰	

در این پژوهش، دو دور دلفی انجام شد. با توجه به نتایج به دست آمده از آزمون کندال، پرسشنامه یک دور روش دلفی توزیع و گردآوری شدند. در دور اول فهرستی از عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش که از پژوهش‌های پیشین استخراج شده بودند، برای تعیین میزان اهمیت آن‌ها در اختیار اعضا قرار گرفت. در دور دوم، مجموعه عواملی که در دور اول در پرسشنامه باقی مانده بودن، در اختیار آنان قرار گرفت. سپس بعد از حذف تعدادی از عوامل در دور دوم، نظر اعضا درباره عواملی که در پرسشنامه باقی مانده بودند مجدداً دریافت شد. انجام روش دلفی پس از انجام دور دوم و دستیابی به اتفاق نظر مطلوب پایان یافت.

جدول ۲. بررسی میانگین گویه‌های دور اول فرآیند دلفی

مؤلفه اصلی	گویه‌ها	میانگین دور اول	انحراف معیار
عوامل اقتصادی	کاهش قیمت ها	۳/۷۵	۱/۳۵
	افزایش تولید و ارائه خدمات	۳/۳۴	۱/۱۸
	افزایش اشتغال	۴	۱/۲۴
	مدیریت ریسک	۳/۳۲	۱/۱۲
عوامل مدیریتی	اصول مدیریتی	۴/۰۲	۱/۲۰
	تامین زیرساخت‌های اجرایی مورد نیاز	۳/۲۴	۱/۳۱
	اطلاع رسانی به مردم	۳/۴۰	۱/۳۹
	از بین بردن موانع رقابت سالم	۳/۱۵	۱/۸۸
عوامل حمایتی و تشویقی	مشوق های مالی	۳/۱۶	۰/۱۷
	مشوق های مالیاتی	۳/۲۵	۱/۴۲
	ایجاد ظرفیت‌ها و شاخص‌های مورد نیاز	۳/۲۲	۱/۳۲
	کاهش بروکراسی اداری	۳/۴۲	۱/۲۴
عوامل سیاسی	تقویت ارائه تسهیلات مالی	۳/۱۰	۰/۸۲
	اصلاح قوانین و مقررات	۴	۱/۶۶
	نظارت بر عملکرد بخش خصوصی	۳/۶۴	۱/۱۴
	کیفیت خدمات بخش خصوصی	۳/۱۰	۱/۱۱

با توجه به یافته‌های جدول فوق میانگین گویه‌های مربوط به هیچ یک از سؤالات کمتر از ۳ نبوده است، بنابراین هیچ یک از گویه‌ها حذف نشدند و همه گویه‌ها وارد مرحله دوم شدند.

جدول ۳. بررسی نتایج آزمون کندال دور اول فرآیند دلفی

متغیر	تعداد سؤالات	ضریب هماهنگی کندال	ضریب کای دو	درجه آزادی	میزان خطا (α)	p-value
عوامل مؤثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش	۱۶	۰/۲۸۷	۱۳۶/۶۱	۱۴	۰/۰۱	۰/۰۰۰

با توجه به این که در جدول کندهال مقدار $p\text{-value}$ در سطح خطای ۰/۰۱ معنی دار است. بنابراین، با ۹۹ درصد اطمینان سؤالات مطروحه تأیید می‌شود ($p\text{-value}=۰/۰۰۰$) و نتیجه می‌گیریم که می‌توان از این سؤالات جهت اجرای پژوهش استفاده کرد. برای بررسی نوع و شدت رابطه به مقدار ضریب همبستگی توجه می‌کنیم. با توجه به این که شدت ضریب همبستگی کندهال مثبت و مقدار این شدت در پرسشنامه ۰/۲۸۷ نیز است، بنابراین، می‌توان به این نتیجه رسید که این سؤالات جهت اجرای فرآیند پژوهش آماده است. اما با توجه به این که در فرآیند دلفی می‌بایست نهایت دقت در انجام آزمون‌ها انجام گیرد، گویه‌های استخراج شده جهت بررسی وارد مرحله دوم شدند و بار دیگر آزمون اجرا گردید:

جدول ۴. بررسی میانگین گویه‌های دور دوم فرآیند دلفی

مؤلفه اصلی	گویه‌ها	میانگین دور اول	میانگین دور دوم	انحراف معیار
عوامل اقتصادی	کاهش قیمت‌ها	۳/۷۵	۳/۶۶	۱/۰۹
	افزایش تولید و ارائه خدمات	۳/۳۴	۳/۲۶	۱/۰۶
	افزایش اشتغال	۴	۳/۷۵	۱/۷۵
	مدیریت ریسک	۳/۳۲	۳/۱۶	۰/۸۷
عوامل مدیریتی	اصول مدیریتی	۴/۰۲	۳/۳۲	۱/۲۳
	تامین زیرساخت‌های اجرایی مورد نیاز	۳/۲۴	۳/۴۴	۱/۴۲
	اطلاع رسانی به مردم	۳/۴۰	۳/۳۰	۱/۳۵
	از بین بردن موانع رقابت سالم	۳/۱۵	۳/۱۲	۰/۷۶
عوامل حمایتی و تشویقی	مشوق‌های مالی	۳/۱۶	۳/۴۳	۱/۴۰
	مشوق‌های مالیاتی	۳/۲۵	۳/۳۲	۱/۱۹
	ایجاد ظرفیت‌ها و شاخص‌های مورد نیاز	۳/۲۲	۳/۲۷	۱/۲۶
	کاهش بروکراسی اداری	۳/۴۲	۳/۵۰	۱/۱۴
عوامل سیاسی	تقویت ارائه تسهیلات مالی	۳/۱۰	۳/۱۲	۰/۷۶
	اصلاح قوانین و مقررات	۴	۳/۹۰	۱/۷۷
	نظارت بر عملکرد بخش خصوصی	۳/۶۴	۳/۴۸	۱/۲۸
	کیفیت خدمات بخش خصوصی	۳/۱۰	۳/۱۲	۱/۰۸

جدول ۵. بررسی نتایج آزمون کندال دور دوم فرایند دلفی

متغیر	تعداد سؤالات	ضریب هماهنگی کندال	ضریب کای دو	درجه آزادی	میزان خطا (α)	p- value
عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش	۱۶	۰/۳۲۴	۱۳۶/۶۶	۱۴	۰/۰۱	۰/۰۰۰

با توجه به یافته‌های جداول فوق میانگین گویه‌های مربوط به هیچ یک از سوالات کمتر از ۳ نبوده است و هیچ گویه‌ای حذف نشده است. با توجه به نتیجه این دو مرحله که هیچ یک از گویه‌ها حذف نشدند، تمامی آنها تأیید شدند با توجه به این که در جدول کندال مقدار p-value در سطح خطای ۰/۰۱ معنی‌دار است. بنابراین، با ۹۹ درصد اطمینان سوالات مطروحه تأیید می‌شود ($p\text{-value}=0/000$) و نتیجه می‌گیریم که می‌توان از این سؤالات جهت اجرای پژوهش استفاده کرد. با توجه به این که شدت ضریب هماهنگی کندال مثبت و مقدار این شدت نیز در این مرحله برای پرسشنامه طراحی شده برابر ۰/۳۲۴. بنابراین، می‌توان به این نتیجه رسید که این سؤالات جهت اجرای فرآیند پژوهش آماده است. در مقایسه با دور دوم شاهد هستیم که در این دور میزان توافق خبرگان به درجه بیشتر و بالاتری رسیده است. بررسی ضریب کندال هماهنگی برای این دور از دلفی برای پرسشنامه برابر با ۰/۳۲۴ است که نشان دهنده تفاوت بسیار کم با دور قبلی که برابر با ۰/۲۸۷ بود، است چنین تفاوت ناچیز حاکی از تغییر ناچیز در ضریب کندال در دو دور متوالی است که می‌تواند مبنایی برای توقف فرآیند دلفی باشد. لذا، با توجه به این که میانگین تمام سؤالات بالاتر از ۳ بوده است و نیز از نظر اعضای پنل دلفی قرار گرفتن هر یک از سؤالات در مولفه‌های اصلی و فرعی مشخص شده مورد تأیید قرار گرفت. بنابراین با نظرات پانل دلفی (خبرگان)، ۴ گروه عوامل: عوامل اقتصادی، عوامل مدیریتی، عوامل حمایتی و تشویقی و عوامل سیاسی، مشخص شدند.

جدول ۶. نظرات خبرگان در خصوص شاخص‌ها

خبرگان	عوامل سیاسی	عوامل حمایتی و تشویقی	عوامل مدیریتی	عوامل اقتصادی
۱	۴	۳	۳	۴
۲	۴	۵	۳	۵
۳	۳	۴	۴	۵
۴	۳	۳	۳	۴
۵	۴	۵	۴	۵
۶	۴	۳	۳	۴
۷	۳	۴	۳	۵
۸	۴	۴	۴	۵
۹	۴	۵	۴	۴
۱۰	۴	۴	۳	۵
۱۱	۴	۳	۳	۴
۱۲	۳	۴	۴	۵

جدول شماره ۶ ماتریس تصمیم نشان می‌دهد که براساس نظرات خبرگان در خصوص شاخص‌ها تشکیل شده است. برای تشکیل ماتریس تصمیم وقتی که معیارها کیفی هستند از عبارات کلامی ارزیابی برای هر گزینه استفاده می‌شود. در ماتریس تصمیم، ستون‌ها شاخص‌ها و سطرها گزینه‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۷. P_{ij} های محاسبه شده

خبرگان	عوامل اقتصادی	عوامل مدیریتی	عوامل حمایتی و تشویقی	عوامل سیاسی
۱	۰,۰۸۷	۰,۰۸۸	۰,۰۷۵	۰,۱۰۸
۲	۰,۱۰۹	۰,۰۸۸	۰,۱۲۵	۰,۱۰۸
۳	۰,۱۰۹	۰,۱۱۸	۰,۱	۰,۰۸۱
۴	۰,۰۸۷	۰,۰۸۸	۰,۰۷۵	۰,۰۸۱
۵	۰,۱۰۹	۰,۱۱۸	۰,۱۲۵	۰,۱۰۸
۶	۰,۰۸۷	۰,۰۸۸	۰,۰۷۵	۰,۱۰۸
۷	۰,۱۰۹	۰,۰۸۸	۰,۱	۰,۰۸۱
۸	۰,۱۰۹	۰,۱۱۸	۰,۱	۰,۱۰۸
۹	۰,۰۸۷	۰,۱۱۸	۰,۱۲۵	۰,۱۰۸
۱۰	۰,۱۰۹	۰,۰۸۸	۰,۱	۰,۱۰۸
۱۱	۰,۰۸۷	۰,۰۸۸	۰,۰۷۵	۰,۱۰۸
۱۲	۰,۱۰۹	۰,۱۱۸	۰,۱	۰,۰۸۱

در گام دوم، درایه‌ها نرمال می‌شوند. جدول (۱۰-۴) جدول نرمال شده هر درایه ماتریس تصمیم است که هر درایه نرمال شده را pij می‌نامیم. نرمال شدن به این صورت می‌باشد که درایه هر ستون را بر مجموع ستون تقسیم می‌کنیم..

جدول ۸. E_j (آنتروپی) محاسبه شده

عوامل اقتصادی	عوامل مدیریتی	عوامل حمایتی و تشویقی	عوامل سیاسی	آنتروپی
۰,۹۹۸	۰,۹۹۵	۰,۹۹۱	۰,۹۹۵	E

گام سوم، محاسبه آنتروپی هر شاخص است. آنتروپی هر شاخص را E_j می‌نامند و مقدار E_j باید بین ۰ و ۱ باشد. که در جدول (۴-۱۰) نشان می‌دهد آنتروپی همه شاخص‌ها بین صفر و یک می‌باشند.

جدول ۹. d_j (مقدار عدم اطمینان) محاسبه شده

عوامل اقتصادی	عوامل مدیریتی	عوامل حمایتی و تشویقی	عوامل سیاسی	آنتروپی هر شاخص
۰,۰۰۲	۰,۰۰۵	۰,۰۰۹	۰,۰۰۵	E

در ادامه مقدار d_j (مقدار عدم اطمینان) محاسبه می‌شود که نشان می‌دهد شاخص مربوطه (d_j) چه میزان اطلاعات مفید برای تصمیم‌گیری در اختیار تصمیم‌گیرنده قرار می‌دهد. هر چه مقدار محاسبه شده شاخص‌ها به هم نزدیک باشند، نشان‌دهنده آنست که گزینه‌های رقیب از نظر آن شاخص تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند.

جدول ۱۰. w_j (مقدار وزن) محاسبه شده

عوامل اقتصادی	عوامل مدیریتی	عوامل حمایتی و تشویقی	عوامل سیاسی	مقدار وزن
۰,۰۹۵	۰,۲۳۸	۰,۴۲۹	۰,۲۳۸	w

آخرین مرحله، محاسبه وزن شاخص‌ها است. وزن هر شاخص برابر با هر d_j تقسیم بر مجموع d_j ها می‌باشد. جدول شماره ۱۰ مقدار وزن محاسبه شده شاخص‌ها را نشان می‌دهد. در ادامه به رتبه‌بندی عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش می‌پردازیم. جدول شماره ۱۱ ماتریس تصمیم را نشان می‌دهد. ماتریس تصمیم، ماتریس ارزیابی گزینه‌ها براساس شاخص‌ها است.

جدول ۱۱. ماتریس تصمیم

عوامل اقتصادی	عوامل مدیریتی	عوامل حمایتی و تشویقی	عوامل سیاسی	فصلنامه	فصلنامه
۴,۳۲۵	۳,۴۶	۳,۶۰۳	۲,۸۵۵	A1	کاهش قیمت ها
۴,۹۸۸	۳,۶۲۵	۲,۷۷۴	۳,۰۲۱	A2	افزایش تولید و ارائه خدمات
۳,۲۰۸	۴,۶۸۷	۳,۰۱۳	۲,۵۶۸	A3	افزایش اشتغال
۴,۲۲۴	۴,۶۶۸	۳,۳۴۷	۳,۳۳۶	A4	مدیریت ریسک
۲,۹۳۵	۳,۴۴۵	۴,۸۷۴	۳,۵۵۳	A5	اصول مدیریتی

۴,۹۲۱	۴,۸۶۲	۴,۶۶۸	۳,۵۶۲	A6	تامین زیرساخت های اجرایی مورد نیاز
۴,۶۶۸	۴,۱۰۲	۲,۲۲۶	۲,۶۴۲	A7	اطلاع رسانی به مردم
۴,۸۸۲	۴,۰۱۲	۳,۳۰۱	۲,۶۴۲	A8	از بین بردن موانع رقابت سالم
۳,۲۲۸	۴,۹۲۲	۴,۶۶۵	۴,۸۶۲	A9	مشوق های مالی
۴,۵۵۴	۳,۸۸۷	۳,۳۰۱	۲,۲۲۶	A10	مشوق های مالیاتی
۲,۴۴۲	۴,۷۸	۴,۸۶۲	۳,۳۴۲	A11	ایجاد ظرفیت ها و شاخص های مورد نیاز
۴,۸۸۲	۴,۹۲۱	۳,۳۴۸	۲,۸۸۲	A12	کاهش بروکراسی اداری
۲,۹۳	۴,۷۷۸	۴,۸۳	۳,۶۶۴	A13	تقویت ارائه تسهیلات مالی
۳,۱۲۴	۴,۴۴۶	۳,۳۴۷	۲,۹۱۳	A14	اصلاح قوانین و مقررات
۴,۲۳۳	۴,۳۲۸	۳,۸۷	۳,۶۶۵	A15	نظارت بر عملکرد بخش خصوصی
۳,۴۳۷	۳,۵۶۲	۴,۵۵۸	۲,۱۲۳	A16	کیفیت خدمات بخش خصوصی

جدول شماره ۱۲ ماتریس نرمالایز شده است. برای نرمالایز شدن، هر درایه بر جذر مجموع مربعات درایه های آن ستون معیار تقسیم می شود. در این گام در واقع ماتریس تصمیم تبدیل به یک ماتریس نرمالایز شده می شود.

جدول شماره ۱۲. ماتریس نرمالایز

عوامل اقتصادی	عوامل مدیریتی	عوامل اجتماعی و فرهنگی	عوامل سیاسی	عوامل فیزیکی	عوامل
۰,۲۶۹	۰,۲۰۱	۰,۲۳۳	۰,۲۲۴	A1	کاهش قیمت ها
۰,۳۱	۰,۲۱	۰,۱۷۹	۰,۲۳۷	A2	افزایش تولید و ارائه خدمات
۰,۱۹۹	۰,۲۷۲	۰,۱۹۴	۰,۲۰۲	A3	افزایش اشتغال
۰,۲۶۲	۰,۲۷۱	۰,۲۱۶	۰,۲۶۲	A4	مدیریت ریسک
۰,۱۸۲	۰,۲	۰,۳۱۵	۰,۲۷۹	A5	اصول مدیریتی
۰,۳۰۶	۰,۲۸۲	۰,۳۰۱	۰,۲۸	A6	تامین زیرساخت های اجرایی مورد نیاز

تعیین ارتباط بین فناوری اطلاعات با کارآفرینی سازمانی... دوفصلنامه مدیریت و کارآفرینی ورزشی، ۴ (۱۴۰۳)، ۳۳-۳۳

اطلاع رسانی به مردم	A7	۰,۲۰۷	۰,۱۴۴	۰,۲۳۸	۰,۲۹
از بین بردن موانع رقابت سالم	A8	۰,۲۰۷	۰,۲۱۳	۰,۲۳۳	۰,۳۰۳
مشوق های مالی	A9	۰,۳۸۲	۰,۳۰۱	۰,۲۸۵	۰,۲
مشوق های مالیاتی	A10	۰,۱۷۵	۰,۲۱۳	۰,۲۲۵	۰,۲۸۳
ایجاد ظرفیت ها و شاخص های مورد نیاز	A11	۰,۲۶۲	۰,۳۱۴	۰,۲۷۷	۰,۱۵۲
کاهش بروکراسی اداری	A12	۰,۲۲۶	۰,۲۱۶	۰,۲۸۵	۰,۳۰۳
تقویت ارائه تسهیلات مالی	A13	۰,۲۸۸	۰,۳۱۲	۰,۲۷۷	۰,۱۸۲
اصلاح قوانین و مقررات	A14	۰,۲۲۹	۰,۲۱۶	۰,۲۵۸	۰,۱۹۴
نظارت بر عملکرد بخش خصوصی	A15	۰,۲۸۸	۰,۲۵	۰,۲۵۱	۰,۲۶۳
کیفیت خدمات بخش خصوصی	A16	۰,۱۶۷	۰,۲۹۴	۰,۲۰۶	۰,۲۱۳

جدول شماره ۱۳. ماتریس نرمالایز موزون

عوامل اقتصادی	عوامل مدیریتی	عوامل حمایتی و تشویقی	عوامل سیاسی	ماتریس نرمالایز موزون
۰,۰۲۶	۰,۰۴۸	۰,۱	۰,۰۵۳	A1 کاهش قیمت‌ها
۰,۰۲۹	۰,۰۰۵	۰,۰۷۷	۰,۰۵۶	A2 افزایش تولید و ارائه خدمات
۰,۰۱۹	۰,۰۶۵	۰,۰۸۳	۰,۰۴۸	A3 افزایش اشتغال
۰,۰۲۵	۰,۰۶۴	۰,۰۹۳	۰,۰۶۲	A4 مدیریت ریسک
۰,۰۱۷	۰,۰۴۸	۰,۱۳۵	۰,۰۶۶	A5 اصول مدیریتی
۰,۰۲۹	۰,۰۶۷	۰,۱۲۹	۰,۰۶۷	A6 تامین زیرساخت های اجرایی مورد نیاز
۰,۰۲۸	۰,۰۵۷	۰,۰۶۲	۰,۰۴۹	A7 اطلاع رسانی به مردم
۰,۰۲۹	۰,۰۵۵	۰,۰۹۱	۰,۰۴۹	A8 از بین بردن موانع رقابت سالم

مشوق های مالی	A9	۰,۰۹۱	۰,۱۲۹	۰,۰۶۸	۰,۰۱۹
مشوق های مالیاتی	A10	۰,۰۴۲	۰,۰۹۱	۰,۰۵۴	۰,۰۲۷
ایجاد ظرفیت ها و شاخص های مورد نیاز	A11	۰,۰۶۲	۰,۱۳۵	۰,۰۶۶	۰,۰۱۴
کاهش بروکراسی اداری	A12	۰,۰۵۴	۰,۰۹۳	۰,۰۶۸	۰,۰۲۹
تقویت ارائه تسهیلات مالی	A13	۰,۰۶۸	۰,۱۳۴	۰,۰۶۶	۰,۰۱۷
اصلاح قوانین و مقررات	A14	۰,۰۵۴	۰,۰۹۳	۰,۰۶۱	۰,۰۱۸
نظارت بر عملکرد بخش خصوصی	A15	۰,۰۶۸	۰,۱۰۷	۰,۰۰۶	۰,۰۲۵
کیفیت خدمات بخش خصوصی	A16	۰,۰۰۴	۰,۱۲۶	۰,۰۴۹	۰,۰۰۲

(dj⁻) و فاصله هرگزینه تا ایده آل منفی (dj⁺) جدول شماره ۱۴. فاصله هرگزینه از ایده آل مثبت

di+		di-			
d1+	۰,۰۵۵	d1-	۰,۰۴۲	A1	کاهش قیمت ها
d2+	۰,۰۰۷	d2-	۰,۰۲۷	A2	افزایش تولید و ارائه خدمات
d3+	۰,۰۶۸	d3-	۰,۰۲۹	A3	افزایش اشتغال
d4+	۰,۰۵۱	d4-	۰,۰۴۳	A4	مجددیت ریسک
d5+	۰,۰۳۴	d5-	۰,۰۷۸	A5	اصول مدیریتی
d6+	۰,۰۲۵	d6-	۰,۰۷۷	A6	تامین زیرساخت های اجرایی مورد نیاز
d7+	۰,۰۸۵	d7-	۰,۰۱۹	A7	اطلاع رسانی به مردم
d8+	۰,۰۶۱	d8-	۰,۰۳۵	A8	از بین بردن موانع رقابت سالم
d9+	۰,۰۱۲	d9-	۰,۰۸۷	A9	مشوق های مالی
d10+	۰,۰۶۷	d10-	۰,۰۳۳	A10	مشوق های مالیاتی
d11+	۰,۰۳۲	d11-	۰,۰۷۹	A11	ایجاد ظرفیت ها و شاخص های مورد نیاز
d12+	۰,۰۵۶	d12-	۰,۰۴۲	A12	کاهش بروکراسی اداری
d13+	۰,۰۲۶	d13-	۰,۰۰۸	A13	تقویت ارائه تسهیلات مالی
d14+	۰,۰۵۷	d14-	۰,۰۳۷	A14	اصلاح قوانین و مقررات
d15+	۰,۰۳۷	d15-	۰,۰۵۶	A15	نظارت بر عملکرد بخش خصوصی

کیفیت خدمات بخش خصوصی	A16	۰,۰۶۵	d16-	۰,۰۵۶	d16+
-----------------------	-----	-------	------	-------	------

همان گونه که در نتایج و جداول بالا مشاهده می شود، فاصله هریک از گزینه ها از ایده آل مثبت (dj+) و فاصله هریک از گزینه ها تا ایده آل منفی (dj-) برآورد و نشان داده شده است. در اینجا، برای معیارهایی که بار مثبت دارند ایده آل مثبت بزرگترین مقدار آن معیار است. برای معیارهایی که بار مثبت دارند ایده آل منفی کوچکترین مقدار آن معیار است. برای معیارهایی که بار منفی دارند ایده آل مثبت کوچکترین مقدار آن معیار است. برای معیارهایی که بار منفی دارند ایده آل منفی بزرگترین مقدار آن معیار است.

جدول شماره ۱۵. نزدیکی نسبی گزینه ها به راه حل ایده آل

cli			
cl1	۰,۴۳۱	A1	کاهش قیمت ها
cl2	۰,۲۸۱	A2	افزایش تولید و ارائه خدمات
cl3	۰,۳۰۱	A3	افزایش اشتغال
cl4	۰,۴۵۷	A4	مدیریت ریسک
cl5	۰,۶۹۶	A5	اصول مدیریتی
cl6	۰,۷۵۴	A6	تامین زیرساخت های اجرایی مورد نیاز
cl7	۰,۱۸	A7	اطلاع رسانی به مردم
cl8	۰,۳۶۵	A8	از بین بردن موانع رقابت سالم
cl9	۰,۸۸	A9	مشوق های مالی
cl10	۰,۳۲۸	A10	مشوق های مالیاتی
cl11	۰,۷۱	A11	ایجاد ظرفیت ها و شاخص های مورد نیاز
cl12	۰,۴۳	A12	کاهش بروکراسی اداری
cl13	۰,۷۵۷	A13	تقویت ارائه تسهیلات مالی
cl14	۰,۳۹۴	A14	اصلاح قوانین و مقررات
cl15	۰,۶۰۴	A15	نظارت بر عملکرد بخش خصوصی
cl16	۰,۵۲۷	A16	کیفیت خدمات بخش خصوصی

جدول شماره ۱۵ نزدیکی نسبی (CL^*) هریک از گزینه‌ها به راه حل ایده آل را نشان می‌دهد. مقدار CL بین صفر و یک است. هرچه مقدار بدست آمده مربوط به هر یک از گزینه‌ها به یک نزدیک‌تر باشد، به جواب ایده‌آل نزدیک‌تر است و گزینه بهتری می‌باشد.

جدول شماره ۱۶. رتبه بندی گزینه‌ها

رتبه	گزینه‌ها
۱	A9 مشوق های مالی
۲	A3 افزایش اشتغال
۳	A10 مشوق های مالیاتی
۴	A11 ایجاد ظرفیت ها و شاخص های مورد نیاز
۵	A5 اصول مدیریتی
۶	A15 نظارت بر عملکرد بخش خصوصی
۷	A12 کاهش بروکراسی اداری
۸	A4 مدیریت ریسک
۹	A1 کاهش قیمت ها
۱۰	A7 اطلاع رسانی به مردم
۱۱	A14 اصلاح قوانین و مقررات
۱۲	A8 از بین بردن موانع رقابت سالم
۱۳	A13 تقویت ارائه تسهیلات مالی
۱۴	A6 تامین زیرساخت های اجرایی مورد نیاز
۱۵	A2 افزایش تولید و ارائه خدمات
۱۶	A16 کیفیت خدمات بخش خصوصی

جدول شماره ۱۶ رتبه‌بندی هر یک از گزینه‌ها را نشان می‌دهد. طبق نتایج گزینه مشوق‌های مالی در رتبه اول قرار گرفته است که CL آن ۰,۸۸ می‌باشد و افزایش اشتغال در رتبه دوم و مشوق‌های مالیاتی در رتبه سوم قرار گرفتند. رتبه‌بندی سایر گزینه‌ها براساس فاصله CL آن‌ها نسبت به یک می‌باشد.

بحث و نتیجه گیری:

تحقیق حاضر با هدف بررسی عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش انجام گرفته است. نتایج بدست آمده نشان داد: عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش را می‌توان در چهار گروه، عوامل اقتصادی، عوامل مدیریتی، عوامل حمایتی و تشویقی و عوامل سیاسی، تقسیم نمود که اهمیت هریک از این عوامل متفاوت هستند. طبق نتیجه، عوامل حمایتی و تشویقی در رتبه اول، عوامل مدیریتی در رتبه دوم، عوامل سیاسی در رتبه سوم، عوامل اقتصادی در رتبه چهارم قرار گرفتند. همچنین بین گزینه ها مشوق های مالی در رتبه اول قرار گرفت که CL آن ۰,۸۸ می‌باشد و افزایش اشتغال در رتبه دوم و مشوق های مالیاتی در رتبه سوم قرار گرفتند. رتبه بندی سایر گزینه ها براساس فاصله CL آنها نسبت به یک می باشد. نتیجه این پژوهش با نتیجه پژوهش های (سعیدی کیا، ۱۴۰۲)، (امامی و همکاران، ۱۳۹۹)، و (هون لی، ۲۰۱۵) همسو است. سعیدی کیا (۱۴۰۲) در نتیجه پژوهش خود دریافت: خصوصی سازی در ورزش به خودی خود منحصر و سودآور نیست و بدون وجود یک سری شرایط نمی توان پیش بینی کرد که تنها اجرای فرآیند خصوصی سازی در ورزش باعث ایجاد منافع می شود. از سوی دیگر، لازمه فعالیت های ورزشی همگانی و توسعه ورزشی قهرمانی تامین نیروی انسانی متخصص، تاسیس و تجهیزات امکانات و تاسیسات ورزشی، جذب سرمایه های داخلی و خارجی، تبلیغات و آگاهی بخشیدن مناسب به آحاد جامعه و ... با حداکثر کارایی از بخش خصوصی است. بی شک این موضوع تنها با سرمایه گذاری دولت امکان پذیر نیست و باید زمینه ورود به بخش خصوصی به صورت مناسب فراهم گردد. با درک مفهوم خصوصی سازی، از طرفی اگر خصوصی سازی بر مبنای اصول صحیح صورت پذیرد می تواند باعث کاهش قیمت ها، افزایش تولید و حتی ایجاد فرصت های شغلی جدید گردد. امامی و همکاران (۱۳۹۹) دریافتند از جمله عوامل علی توسعه سرمایه گذاری، ایجاد شرایط مناسب برای سرمایه گذاران ورزشی، توسعه مشارکت حداکثری مردم و اقشار مختلف، ارائه خدمات مناسب برای مشتریان ورزشی و شرایط مساعد برای جذابیت ورزش است. عوامل زمینه ای شامل کیفیت انواع ورزش، رسانه فعال و مشوق ها بود. از جمله عوامل مداخله گر، مدیریت دولتی، قوانین دست و پاگیر، محیط سیاسی، قانونی و زیرساخت های اجرایی است. همچنین راهبردها شامل فراهم کردن سود سرمایه گذاری، توسعه بازاریابی، ایجاد سازوکار اقتصادی و ثبات و قدرت اقتصادی و پیامدهای حاصل از آن همگانی شدن ورزش، افزایش تعداد تماشاچیان، افزایش تعداد سرمایه گذاران، ایجاد ظرفیت ها و شاخص های اقتصادی و شرایط مساعد ورزش کشور بود. این مدل، چارچوبی مناسب و بومی برای مطالعات در این حوزه است و به عنوان مقدمه ای به منظور سرمایه گذاری ورزش در ایران می تواند مبنای عمل قرار گیرد. هون لی (۲۰۱۵) نشان داد سازمان های ورزشی از روش های مختلفی برای درآمدزایی استفاده می کنند که از جمله آن می توان به درآمدزایی در سطح کلان همچون حق پخش تلویزیونی، حامیان مالی و صحنه گذاری، حق عضویت تماشاگران رویداد و حق انتقال بازیکنان و فروش آنها می باشد. همچنین وجوه دولتی، حق اسم، حامیان تجاری، برنامه های آموزشی و فروش کالاها بیان شده اند. در سطح پایین تر نیز شهریه عضویت و استفاده از اماکن، فروش غذا و نوشیدنی، فروش تجهیزات و لباس و سرمایه گذاری مطرح شده است.

با توجه به نتایج پژوهش حاضر می‌توان تاکید نمود ورزش در جایگاه یک صنعت، جزء یکی از بزرگ‌ترین صنعت‌های جهان محسوب می‌شود. ورزش به ساختار اجتماعی بیشتر کشورهای جهان، از جمله کشور ایران گره خورده و چشم‌انداز منحصربه‌فردی از درآمد و اشتغال فراهم نموده است. در تبیین نقش دینفعان در توسعه صنعت ورزش کشور می‌توان به وضعیت و کارکرد آن در این صنعت پرداخت. نوع مشارکت ذی‌نفعان صنعت ورزش در هر کدام از جوامع در حال گذار شرایط خاص سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و جغرافیایی دارد (احمدی، ۲۰۲۴). صنعت ورزش بوا سطره برگزاری مسابقات ورزشی، برپایی لیگ‌های مختلف، نقل و انتقال ورزشکاران، فروش محصولات ورزشی، برندسازی حوزه ورزش، افتتاح کسب و کارهای ورزشی و ... هم‌بستر مورد نیاز برای اشتغال تعداد زیادی از افراد را به وجود آورده و هم‌به‌رشد و رونق اقتصادی کشور کمک می‌کند. از طرف دیگر رشد جمعیت و افزایش نیروهای کاری در مقابل تقاضای آن، منجر به محدود شدن فرصت‌های شغلی در جامعه و افزایش نرخ بیکاری شده است. به همین دلیل، بررسی فرصت‌ها و سرمایه‌گذاری‌های مولد و جذب نیروی کار در فعالیت‌های اقتصادی، برای ایجاد اشتغال ضروری است. این پدیده با ایجاد تحول در روند کسب و کارها مانند: خصوصی سازی در جامعه می‌تواند فرصت‌های شغلی جدیدی را ایجاد کند. طی فرآیند خصوصی سازی، هم فرصت‌های جدید برای اشتغال ایجاد می‌شود که ویژگی آن تولید یا عرضه محصولات و خدمات به شیوه‌های خلاقانه و مبنی بر ایده‌های جدید است و هم رونق اقتصادی در کشور را به همراه خواهد داشت. ضمن آنکه فعالیت‌های ورزشی یکی از حوزه‌های مناسب و متنوع برای ایجاد اشتغال و تولید فرصت‌های جدید اقتصادی هستند. بنابراین شناخت و اولویت‌بندی نمودن عوامل موثر بر درآمدزایی و ایجاد اشتغال توسط بخش خصوصی در ورزش و فراهم نمودن زیرساخت‌های مربوط به این عوامل هم می‌تواند باعث رشد اقتصادی شود و هم نرخ بیکاری در کشور کاهش می‌یابد.

تشکر و قدردانی

اینک که به یاری ایزد منان و لطف بیکران او، این تحقیق به اتمام رسیده است، از همکاری صمیمانه تمام اساتید و همکارانی که اینجانب را در انجام این تحقیق یاری نمودند، صمیمانه قدردانی نموده و بهترین‌ها را برای آنان آرزومندم.

References

1. Prawira Ruharja, D. S., Kusmaedi, N., Mamum, A., and Berliana, B (2021). Sports facilities create jobs? the economic impact of the presence of sports facilities. JUARA Jurnal Olahraga 6(1). doi.org/10.33222/juara. V 6i1.1120.
۲. Karamzade, L. Nasiri, M (۲۰۲۱). Meta-Analysis of Factors and Barriers Affecting the Privatization of Sport in Iran. Quarterly Journal of Strategic Studies of Sport and Youth, Issue ۶۰ , ۸۴-۶۱.
3. Mirzaie, S., Salimi, M., and Rahimi Sarshabadrani, Gh (2022). The Role of Sports Tourism Development in Job Creation: Providing a Mode. Journal of New Studies in Sport Management, 3(2), 442-452.
۴. Saeedi kia, A (۲۰۲۳). The Role of Economic Factors on Privatization in Sports. Notes from the Civilica website.
۵. GHorbani, M. Esmaeeli, H. and Zareian, H (۲۰۲۲). Barriers and Strategies for the Development of Job Creation in Sport in South Khorasan Province. Journal of Strategic Studies of Sport and Youth. ۲۱ (۵۵) ۳۴۱ ، - 162.
6. Hoon Lee, Y (2015). The sports business in the Pacific Rim. Springer.
۷. Emami, A. Emami, F. and Afshari, M (۲۰۲۰). Paradigm Model of Investment Development in Sports. Journal of Sport Management, 12(3), 759-788.
۸. Keshavarzi, H. (۲۰۲۳). Identifying the Factors Affecting the Privatization Process of Sports Facilities. Proceedings of the 7th National Conference on Sport Sciences, Physical Education and Social Health, Tehran, Iran.
۹. Seyed Ali, M. Emami, F. and Mosavi, SJ (۲۰۲۲). Presenting a model for privatization of sports venues and spaces of Tehran Municipality. Journal of Sport Management, 3(15), 1-17.
۱۰. KHaledi far ,A. SHetab Bushehri, SN. Heydari Nezhad, S. and KHatibi, A (۲۰۲۲). Identifying the Strategies and Consequences of Creating Sustainable Employment of Sport Sciences Graduates. Journal of New Approaches in Sport Management. ۱۰ (۳۷) ۹۳ ،- ۱۱۰.

11. Ahmadi, M., Safaei, I., Nodehi, M. A., and Nikdel Makki, F. (2025). The relationship between perceived insecurity and subjective well-being of participants in public sports during the COVID-19 pandemic: The mediating role of self-control and hope. (e209239). *Management and Entrepreneurship in Sports*, 3(2), e209239 doi: 10.48301/jmes.2024.481692.1072
12. Ahmadi, M. (2024). Structural equation modeling of factors affecting stakeholder participation in sports with emphasis on social marketing. (e192198). *Management and Entrepreneurship in Sports*, 2(2), e192198 doi: 10.48301/jmes.2024.443119